

res Hustru en vis Overlevelsesrente enten i de nævnte Kasser eller i Livrenteanstalten af 1842. At Theatret i et ganske enkelt Tilfælde, jfr. § 14, søger at sikke en saadan Persons Hustru en vis Forsørgelse efter ham, er noget ganske Andet!

Men herved gaar det formeentligt ikke an at blive staaende, overladende til Regjeringens Skjøn, om den, med eller uden Interessenternes Medvirkning, vil søge at værfsette en fuldstændig Opgjørelse af de paagældende Kasser, eller om den vil lade dem fortsætte deres Virksomhed ligeoverfor de nuværende Pensionister og Interessenter, indtil deres Formuer muligt ere heelt opbrugte. Det er tværtimod saavel i Statsmagtens som i samtlige Interessenters egen velforstaaede Interesse nødvendigt, at den lovgivende Magt nu ordner disse Kassers Forhold i det Hele.

Vel er det saa, at Interessenterne i de nævnte Kasser lige siden deres Oprettelse have haft en vis, om end kun ringe Medvirkning ved Valget af deres Bestyrelse, og at der ligeledes har været givet dem Udgang til indseende og gjøre den gjældende, forsaavidt der har været Spørgsmaal om Forandringer i Lovene for Kasserne, i hvilken Henseende det navnlig kan fremhæves, at det i de seneste Forskrifter for Theatrets Kassekasse af 5te Januar 1863 i en Slutningsparagraf er udtalt, at disse ikke kunne forandres, uden at en Generalforsamling af dens Interessenter dertil giver sit Møde.

Men ligesom der altsaa efter selve Kassernes Love i alt Fald ikke til nogen Tid har tilkommet deres Interessenter nogen Ret til, selv naar de alle vare enige, at forandre disse Love uden Regjeringens Medvirkning og Samtykke — i hvilken Henseende det maa erindres, at de ikke blot have været tvungne Interessenter i samme, men at Theaterstyrelsens Chef altid har været selvskreven Formand i Kassernes Bestyrelse — saaledes har der endmindre tilkommet Interessenterne nogen Raadighed over Kassernes Formuer, som udelukkende eller dog væsentligst ere tilveiebragte ved Theatrets tidligere Bidrag, og det maa vistnok endog ansees som givet, at en saadan Raadig-

hed ikke kan siges at tilkomme Regjeringen og Interessenterne i Forening uden den lovgivende Magts Medvirkning. Stillingen bliver overhovedet en heelt anden, naar der ikke længer blot er Spørgsmaal om nogle mere eller mindre betydelige Forandringer i Lovenes enkelte Forskrifter, men derimod om at tage Bestemmelse angaaende selve Kassernes Capital og dermed angaaende deres Eksistens. Og dette gjør sig selvfølgelig endnu stærkere gjældende, naar Spørgsmaalet om Nødvendigheden af saadanne Bestemmelser fremkommer som Folge af, at det har viist sig, at Kasserne ikke længer ere istand til at fyldestgjøre deres Forpligtelser, hvorved Spørgsmalets Behandling og Afgjørelse i høj Grad faaer Vigtighed med en Skifteopgjørelse. Det kan da ikke lades ude af Betragtning, at Kassernes Formuer i sin Tid ere tilveiebragte heelt eller for største Deelen ved Bidrag fra Theaterkassen, samt at denne fremdeles ogsaa senere hvert Aar har ydet Bidrag til de tvende Kasser for at sætte dem istand til at fyldestgjøre deres Forpligtelser. Det kan endvidere ikke lades ude af Betragtning, at Staten har tvunget Interessenterne til at indtræde i Kasserne, hvorved den selvfølgelig har haft et bestemt Formaal for Øie, og dette kan saa meget mindre oversees, som den til Gjengjæld har fritaget Interessenterne (o: de mandlige af dem) for at opfylde den ellers alle Embedsmænd paahvilende Forpligtelse til, forsaavidt de ere gifte, at gjøre Indskud i Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842. Tværtimod maa meget mere det Spørgsmaal strax opstaae, om Interessenterne i de paagældende Kasser, efterat disses Insolvens er opdagen, nu ikke maae tilpligtes at gjøre de fornødne manglende Indskud i sin Anstalt. Endeligt kan det ligejaalt lades ude af Betragtning, at det er Statsmagtens Sag at sørge for, at der saavidt muligt skeer Alle Fyldest ved den Omordning og Opgjørelse af Kassernes hele Forhold, som nødvendigt maa finde Sted, og, ligesom det selvfølgelig ikke bør kunne staae til Interessenterne ved Stemmesleerhed muligt at frænte en eller flere af de øvrige Interessenters Ret, saaledes maa Statsmagten endmere værge om de nuværende Pensioni-